

Архиерейска литургия за празника на св. Трима светители в Чепинския манастир

Храмов празник отбеляза манастирът „Св. Три светители“, край с. Чепинци. На 30 януари, денят установен от Църквата да се почитат заедно тримата велики учители на Христовото учение – св. Василий Велики, св. Григорий Богослов и св. Йоан Златоуст, светата обител тържествено отбеляза своя патрон.

С благословението на Софийския кириарх – Негово Светейшество Българския патриарх Неофит, св. Литургия възглави Негово Преосвещенство Белоградчишки еп. Поликарп, викарий на Софийския митрополит. С него съслужиха протоиерей Иринеи Митов, ефимерий на манастира, свещеник Костадин Тренев, йеродякон Вартоломей и дякон Лука Китин.

Енориаршите на Чепинската енория, дошли в множество в манастира, бяха особено възраждани, тъй като дълго време празникът не бе предстояван от епископ. Те се радваха на архиерейското присъствие и на прекрасното

изпълнение на църковните певци, ръководени от Методи Стоилов. За добрата организация на празника се бе погрижила монахиня Гликерия, игумения на манастира, която приветстваше всички поклонници и ги насочваше към местата за гостите.

В края на литургията еп. Поликарп се обърна към присъстващите с празнично слово за св. Три светители. Той прикани вярващите да се вгледат в примера на днес честваните светии, които трябва да ни вдъхнови, поощри и напъти в духовния живот.

“Тримата светители обединяват цялата ни Църква... Да бъдем достойни следовници на Евангелието, да бъдем ревнители, според възможностите си на заповедите Христови, да бъдем покорни на Божията воля, на Божия благ промисъл и да пребъдваме в едно семейство. Днешният празник е празник на единството и единението. Празник на цялото християнско общество, което и приканено да бъде единно под знамето Христово” – каза в словото си владиката.

Той отправи благопожелания към игумения Гликерия, на която пожела да пребъдва в здраве и духовни сили, към ефимерия протойерей Иринеи Митов, на когото пожела да се грижи ревностно за богослужебния живот на манастира, и към всички поклонници, които насърчи да идват в св. обител и я подпомагат според силите си.

Еп. Поликарп благодари на всички дошли да вземат участие в празника на манастира и преподаде първосветителския благослов на Софийския митрополит и Български патриарх Неофит.

Манастирското тържество продължи с празнична трапеза, от която вкусиха всички присъстващи.

Справка:

Един от малкото манастири, разположени в поле, край тракийска надгробна могила, съвсем близо до с. Чепинци и край северната дъга на Околовръстния път на София.

Конкретни писмени данни за възникването на манастира няма или поне засега няма намерени, но местните разказват, че манастир е имало тук от незапомнени времена. При разкопки е разкрита и сводеста гробница (костница), която е служела за постница (място за усамотение и молитва през постите).

Някога тук, в изкопани специално за целта по скатове на тракийската могила землянки, са живели монасите. В манастира по турско време са намирали подслон и укритие хайдутите, поради което той често бил подлаган на плякосване. Едно от големите разрушения на светата обител е било през 1872 г., след обира на турската хазна при Арабаконанк и залавянето на Димитър Общи, а по-късно и на Апостола Васил Левски (дякон Игнатий). Тогава са били разрушени много от манастирите от така наречената Софийска Мала Света гора като центрове на революционните комитети. Чепинският манастир е бил опожарен, като от дървените постройки не било останало почти нищо. Личали само камъните от основите и струпаните керемиди. Един дървен кръст, побит от местните жители, напомнял за погиналата света обител. При опожаряването в манастира е имало 24 монаси, някои от които били откарани на заточение и изгнание в Диарбекир. Запустяло всичко около манастира, но съществуването му не било забравено.

При завръщането си от изгнание, след Освобождението, Найденов Кентров, от благодарност към Бога, че е останал жив, се заел и заедно с единомишленици – Янко Шатов, Богдан Антонови Филъо магдин, построили в манастирското място чешма с три чучура и сложили надпис: „Който тука пие – Бог да го поживи, като умре – Бог да го прости!“

През 1906 г. започнало съграждането на новия манастир по горещото настояване на баба Геша, родом от Локорско и омъжена в Гърковия род в Чепинци. Посветили го на светите Три светители, тъй като на нея мир не ѝ давали „троицата ангели, дордето не се изгради манастир“.

Сред местното население се пази традицията на Илинден да се прави голям събор, както и на Свети Дух, и на Рождество Богородично. Вероятно в древния манастир е имало отделни параклиси или повече от един свети престол.

След последното опожаряване жив от манастирските братя останал монах Игнатий, който е записан и сред ктиторите на селската църква на каменна плоча (1878 г.).

В днешния манастир освен основната църква има и два нови изцяло изографисани параклиса – „Св. Петка“ и „Св. пророк Илия“, и нови битови сгради от 1993 и 2009 година – съградени с помощта на дарители. Запазена е и малка стара схлупена постройка от 1906 г., наречена „Шатовското църкве“.